„אפשר לעשות חיים!"

ראש הממשלה החדשה, **דויד בן־גוריון**, נראה מאושר מאוד שעה שהציג השבוע את ממשלתו בפני הנשיא. הוא שיבח את **לוי אשכול** שעשה עבורו את המלאכה, אך לא היה מוכן לותר על יוקרתו כ־אישית בתור אדם שהרכיב מהר יותר מכל אחד אחר. שעה שלוי אשכול ציין בשימחה כי קבע יום בו יציג את הממשלה — דחף בכך את אחדות־העבודה להזדרז בהחלטותיה, הגיב ביגי בתקיפות: „אצילי כבר היה פעם אחת שקבעתי אפילו את השעה המדויקת להצגת הממשלה. שעה לפני כן באו כל המפלגות מהר־מהר לסדר את העניינים" . . . פחות מאושרים נראו שני שרי מפ״ם, **מרדכי בנטוב** ו**ישראל ברזילי**, ושר הליברלים, **פנחס רוזן**, שהוזמנו גם הם לטקס הצגת הממשלה החדשה לפני הנשיא. לאחר שהצטלמו יחד עם הממשלה פנו כולם ליציאה, ובדרך טפחו מספר שרים דחיים על שכמו של ברזילי בהעירם לו: „נו, עכשיו לא יהיה לך מה לעשות." „טוב מאוד," השיב ברזילי, „עכשיו אפשר יהיה לעשות חיים" . . . **פולה בן־גוריון** נטלה אף היא חלק פעיל בשימחת בעלה. שעה שהגיעה

מאריה קסניה ב„קיפראן"
איך נראית צברית?

שיירת המכוניות עם הממשלה לבית־הנשיא, יצאה פולה לקראתם עם כוסות משקה, מיהרה להגיש כיבוד ולא שכחה לתת הוראה מתאימה לראש הממשלה: „עכשיו אתה מוכרח לקנות לאלמוגי תיק, כדי שלא ישאר זמן רב בלי תיק" . . . הנרגזים ביותר על מינויו של **אליהו ששון** לשר הדואר היו שלושת חכ״י בני עדות המזרח, **ישראל ישעיהו, מנחם כהן** ו**משה סרדינס**. ישראל ישעיהו, שראה את עצמו מועמד בטוח לתפקיד, הורגע על־ידי אישיות מפא״יית חשובה, שאמרה לו שהעדה התימנית כבר מיוצגת מספיק מטעם המפלגה והגיע הזמן להכניס גם ספרדי טהור . . . לא רק חברי הכנסת לא ידעו היכן היתה **גולדה מאיר**, בזמן הצבעת האימון לממשלה החדשה. מצליף מפא״י, **עקיבא גוברין** העיר ליושב־ראש קדיש לוז בעת ההצבעה: „איפה משה (שרת) אני יודע, אבל איפה גולדה?" . . . איש משרדה של גולדה, אלוף **אהרון רמז**, הממונה על הסיוע לארצות זרות, היה עסוק באותו זמן בדחיית הצעה שהועלתה על־ידי המשתתפים בכנס, שנערך מטעם מרכז ההסברה. ההצעה: לאמץ כמה מאות ילדים אפריקאים בישראל. השיב רמז: „מה יצא מהילדים המסכנים האלה שייעקרו מסביבתם הטבעית? רק מין צבר אפריקאי."

★ ★ ★

„אפשר לשחק האמלט!"

בדגרו, השבוע, על מאות מיסמכיו היושנים, שעה שחיבר את הפרק השני של זכרונותיו שיתפרסם בקרוב, התפנה **סידני סמאנדי** לשעה קלה וקיבל כמה ידידים של יריביו. „הם באו לאיים עלי," סיפר לאחר מכן. „עניתי להם שכל מה שכתבתי עד עכשיו זה כאין וכאפס לעומת מה שעוד אכתוב!" . . . סופר אחר, **יעקב קריין הפרש**, שהתפרסם לא מכבר בעולם עם הופעת ספרו כאשר ינוס איש מפני הארי, היה עסוק השבוע בהכנת הגנה משפטית מפני תביעת אחת משכנותיו, בטי לינברג, שדרשה ממנו כמה מאות לירות עבור הדפסה ועבודות אחרות . . . אגודת העתונאים של צפון איטליה ערכה ארוחת־צהריים חגיגית לכבוד קבוצת עתונאי הספורט הישראליים, שהגיעה לטורינו לכיסוי משחק נבחרות ישראל־איטליה. הישראלים שרצו להגיש מתנות למזכרת לחבריהם האיטלקיים, פנו לראש המשלחת הישראלית, איש הפועל רמת־גן, **יוסף קצ׳קה**, וביקשו ממנו להפריש מספר מזכרות ישראליות מארגזי המזכרות שהביאה עמה הנהלת המשלחת. קצ׳קה סירב . . . מארגני המישחק הנ״ל לא הסכימו להכיר ב**עמוס אטינגר**, כתב קול ישראל שהגיע לכיסוי המישחק כעיתונאי, כרבו להעניק לו כרטיס כניסה למשחק. עמוס התחכם, טען כי הוא מכסה את המישחק עבור הדעת העתונאי הישראלי במעלה־. מיד זכה לתעודת עתונאי ולכרטיס כניסה . . . **גרשון פרוטקין** חיווה השביע את דעתו על מבקר מסויים: „הוא דומה לשעון. שעון גרוע — שעה שהוא הולך — גרוע יותר משעון עומד, כי שעון עומד מראה לפחות פעמיים ביום שעה נכונה ואילו שעון גרוע שהולך, אינו נכון אף פעם" . . . איך נראית צברית אמיתית? זאת שאלו את עצמם יצרני הסרט קזבלאן ביזתן. הם מצאו תשובה ניה בשם **מריה קסניה** (ראה תמונה), שנבחרה לככב כצברית בסרט, שתסריטו נכתב על ידי **אהרם מימון** . . . בכנס יהודי־ערבי שנערך השבוע במשמר העמק, בהשתתפות אנשי־רוח ואמנים, סיפר כתב הארץ, **זאב שיק**: „בני בא יום אחד הביתה וסיפר לי שכל הערבים רוצים להרוג אותנו'. ‚מי סיפר לך את זה?' שאלתי אותו. ‚הגננת,' ענה לי. הלכנו לגננת לשאול אותה מי סיפר לה שכל הערבים רוצים להרוג את היהודים. ענתה לי: ‚מה זאת אומרת מי סיפר? אני יודעת את זה בעצמי. הייתי בצבא, בנח״ל!'" . . . את חדות לשונה, נוסף לחדות קולמוסה, הוכיחה השבוע הגראפיקאית **ציפה מניסר**, בשעת קבלת פרס ראשון על ציור בול השואה. לאחר הטקס העיר שותפה לפרס **יעקב צים**, אשר היה במחנות הריכוז באירופה: „רק אדם שהיה במחנות יוכל לבטא את השואה בציור," ענתה לו צילה, ילידת ארצות־הברית: „אפשר לשחק טוב את האמלט, גם מבלי להיולד בדנמרק!"

• בטאון **הנוער העיבד** של ההסתדרות.

פסוקי השבוע

● **יוסף ספיר**, ח״כ הליברלים, בדיון על הממשלה החדשה: „בן־גוריון ניבא וידע מה שניבא, כשאמר לאחר הבחירות שהן היו ניצחון למפא״י ואסון למדינה!"

● **דויד בן־גוריון**, באותו דיון: „אפשר לשנות את הארץ; אפשר לשנות את החברה; אפשר לשנות את החינוך..."

● **ח״כ אלמוגי**, ששיסע את ב־ג׳ ודבריו לא נרשמו בפרוטוקול: „... אבל אי־אפשר לשנות את מפא״י!"

● **אברהם שרונסקי**, על הרכבת הממשלה: „יש ששון ואין שמחה!"

● **הנ״ל**, במסיבה רבת־משתתפים, לרגל הוצאת ספרו של חיים חפר מלים למנגינות: „בפזמונים עישה אותי חיים לעפר וחפר!"

● **הנשיא ג׳ון קנדי**, בשעת ויכוח עם חסידי מדיניות היד התקיפה בארצות־הברית: „יותר קל לדבר על מלחמות מאשר לנהל אותן!"

תחרות פרסים

דרושה לנו סיסמת פרסומת!

השוטרת עוצרת את התנועה כדי לאפשר לגברת, הלובשת

חליפת ג׳רקולי

לחצות את הכביש.

לציור זה דרושה לנו סיסמה קולעת, שתכלול את המלים ג׳רסי וג׳רקולי. הקוראות מתבקשות להמציא לנו סיסמה בת 15 מלה בערך.

הסיסמאות המוצלחות ביותר יוכתרו בפרסים כדלהלן:

פרס ראשון

שמלת ג׳רסי של **ג׳רקולי**

פרס שני ושלישי

אפודת ג׳רסי של **ג׳רקולי**

כל אחד

את הסיסמאות יש לשלוח עד יום 24 בנובמבר 1961 ועד בכלל ל„ג׳רקולי", מחלקה ה., תל־אביב, ת.ד. 4253 בציון „תחרות פרסים".

הסיסמאות, שתזכינה בפרסים, תועברנה לרשותנו הבלעדית למטרת פרסומת. החלטת חבר השופטים היא סופית ואינה ניתנת לערעור.

שמור על עיניך - אל תקרא בנסיעה!

„אופק"
— המכון לשיפור הראיה
תל־אביב, רח׳ פיירברג 36;
טל: 222568

מקולית MAKOLIT

מבחר של
3 תקליטים שונים לשיר
אקסודוס

תקליט מס׳ 4541
מושר ע״י **נינה ברלי**
ובמקצב ריקודים

תקליט מס׳ 4543
ע״י **אפתר טובי**

תקליט מס׳ 4544
מוסיקה לריקודים
בעברית ע״י הזמרת
רינת רון

1. חביבי יאהלאן — פסודבל
2. התיירת ממחלקת הנוסעים — טנגו.

להשיג בכל בימ״ס למוסיקה.

שינוי כתובת —

חמינוי המשנה את כתבתו, מתבקש לחו־דיע על כך למחלקת המינויים שבועיים מראש, כדי למנוע אי־כובים במשלוח.

מקידים!
תלמידים!
סטודנטים!
הרשמו עוד היום **לקורס חחדש ל־**

קצרנות

עברית ו/או אנגלית
(שני חודשים, שעמים בשבוע)
ב„אולפן גרג׳" (GREGG).
המנהל: ח. בר־קמא (קמפינסקי)
תל־אביב: רחוב גורדון 5.
חיפה: בבית־הספר „במעלה",
רחוב שמריהו לוין 30.
הצלחה מובטחת!